

unifikací. Celkově nelze však z těchto seznání, v čem jeví se naše notářské tarify vysokými, a proto nelze se o něm též přesně vyjádřiti.

Druhý návrh — Ústřední rady obchodnictva čsl. republiky — jde na celou věc energičtěji: ve stručném úvodním odůvodnění stěží se v obou dosavadních tarifech na »nezdravou tendenci opatření advokátovi resp. notářovi za každou cenu a při každé příležitosti jistou odměnu, třebaš nebyla odůvodněna ani námahou spojenou s výkonem ani podstatnou ztrátou času«, na »přehnaně vysoké bezprácné odměny, neodpovídající ani v nejmenším námaze a výlohám, spojeným s advokátními úkony«, a poukazuje na to, že v advokátních kancelářích, zvláště ve větších městech, dochází k značnému snižování režie následkem snižování platů zaměstnancům, a zvláště advokát, koncipientům, jejichž jest nyní nadbytek. K platné notářské sazbě navrhuje »aspoň« tyto změny: na př. za sepsání listin dvoustranných mimo nejnižší položky do 1.000 Kč zásadně 0,3% z hodnoty s maximální hranicí 500 Kč (!), za listiny jednostranné 0,15%, nejvýše 300 Kč, za protesty do 10.000 Kč — 5 Kč, do 30.000 Kč — 6 Kč, za legalisace do 50.000 Kč — 3 Kč, přes 50.000 Kč maximálně 6 Kč, za valné hromady při společenské jistně do 500.000 Kč — 50 Kč, do 10.000.000 Kč — 100 Kč a přes 10.000.000 Kč — 150 Kč, za tabulárky a obdobná podání 8—50 Kč, za úmrtní zápisy 4—12 Kč, za úplné provedení inventury a odhadu 8—60 Kč, za projednání pozůstalosti do 5.000 Kč 20—40 Kč, větších 50—500 Kč, a pod. Jak patrně z těchto ukázek, musili bychom při této velkomyslnosti obchodnické korporace své kanceláře nutně ihned zavřít, neboť příjmy by mohly tvořiti tak nejvýše 1% skutečné režie. Vždyť navržené sazby činí přibližně 2%, ba dokonce pouhou polovicí částek, které byly stanoveny notářským řádem v roce 1871, tedy před 62 roky a vyjádřeny ovšem v tehdejších vysoce hodnotných zlatkách. S dosavadním taritem nelze tento návrh vůbec srovnávat. A s tímto návrhem přichází obchodnická korporace v době, kdy nejménější životní potřeby jsou proti tehdejší době stále 10—20krát dražší! Co by as řekli obchodníci tomu, kdyby organizace konsumentů k nim chtěly diktovati, že jejich zisky smejí činiti jen 2% nebo dokonce jen 1% předválečných částek, vyjádřených ovšem v dnešních méně hodnotných korunách.

Nepopíráme, že se poměry obchodu od r. 1923 změnily, naše tarify však nebyly nikdy tehdejší vyplatě konjunktury přizpůsobeny, nýbrž zůstávaly za zisky obchodu daleko pozadu. Proto také nemůže toto snížení zisků býti důvodem ke snížení našich sazeb, zvláště ke snížení tak horentnému.

Pisatel návrhu má ovšem podivné názory na instituci notářství i práci a zodpovědnost notářovu, jak zřejmé jest viděti z celého elaborátu; divně se však, že taková korporace, jako Ústřední rada obchodnictva Československé republiky, mohla vůbec tak nepromyšlený a neuvážený projev podepsati a tím své jméno zdiskreditovati.

Jsem přesvědčen, že ministerstvo spravedlnosti zjistí si samo poměr dosavadních i dřívějších tarifi k tehdejší cenám existenciálních potřeb a cenám nynějším, a dle toho zadří pak další postup v této otázce. Hodnota práce notářovy proti dřívějšímu jistě nepoklesla, naopak, při dnešní spleti nových zákonů a jiných předpisů se stala naše agenda daleko komplikovanější a tím i obtížnější a zodpovědnější. Dr. F. J.

Z Úřadovny A Všeobecného pensijního ústavu v Praze. Ředitelství upozorňuje, že personální potřeba úřadovny jest na dohlednou dobu plně kryta, takže kolující zprávy o tom, že se přijímají nové síly neshodují se se skutečností. Jest tedy každé podávání žádosti o místa bezúčelné.

Správní výbor Úřadovny Praha A Všeobecného pensijního ústavu schválil ve své první řádné schůzi zprávu o činnosti úřadovny za rok 1932. Počet aktivních pojištěnců úřadovny činil ke dni 1. II. 1933 144.476, takže se jeví přírůstek vůči stavu z 1. II. 1932, kdy činil 143.200. Počet zaměstnavatelských účtů k 1. II. 1933 byl 26.936. Úřadovna má 17.031 důchodců, jimž vyplácí měsíčně cca Kč 9.213.000.—, na státním příspěvku z důvodu válečné služby měsíčně cca Kč 109.000.—. Za rok 1932 vyplatila úřadovna na pojištých dávkách celkem cca Kč 136.678.000.—. V tom jsou zahrnuty též dávky dobrovolné, zejména podstatně vzrostlé podpory v nezaměstnanosti, na nichž bylo ve IV. čtvrtletí vyplaceno 1.859 osobám cca Kč 1.378.000.—. Podpory za celý rok 1932 činí cca 4.455.000.— Kč vůči 2.539.000.— Kč v roce 1931. Z důvodu započítání t. zv. nepojištěné doby vyplácí úřadovna toho času měsíčně cca Kč 1.687.000.— připadajících 10.644 důchodcům. Za nepojištěnou dobu bylo za rok 1932 vyplaceno celkem Kč 25.761.000.—. Žádosti aktivních pojištěnců za uznání nepojištěné doby zpra-

ceávají se postupně a budou všechny vyřízeny během druhé poloviny tohoto roku. Nedoplatek na pojistném činil ke dni 31. prosince 1932 cca Kč 14.924.000.—. Jeho vymáhání setkává se namnoze s obtížemi, plynoucími z kritické doby, nicméně hledí správa úřadovny v rámci zákonitých předpisů svým členům vycházeti vstříc.

Oprava. Do článku »Placení daně dědické půjčkou práce« v minulém čísle vloudilo se při tisku několik nemilých chyb, rušících namnoze smysl textu, nikoliv vinou autora, jemuž se nedostalo korektury. Na str. 33 ve sloupci 2. řádka 22. zdola stůjž místo »vyměňujícím« správně »vyměřujícím«; v řádce 16. zdola mezi »prospěch« a »placení« vynechána řádka, takže správně zní: »prospěch poplatníka, ale trvá na druhé straně placení...«; v řádce 14. zdola správně »půjčkou«; v řádce 8. zdola správně »neví-li, jak...«. Na str. 34 v řádce 23. shora mezi »prvém« a »může« jest doplniti na »prvém případě může«; v řádce 34. shora správně »278/15«.

Dr. H.

Oprava. V článku »Nový zákon o změně poplatků« str. 37 ve sloupci prvém ve 21. řádce »do 14 dnů« má býti správně »do 40 dnů«.

Věstník kandidátů notářství.

14. řádná valná hromada Spolku československých kandidátů notářství konána byla v neděli dne 7. května 1933 v Representačním domě v Praze.

Valnou hromadu zahájil o půl 10. hod. dopol. starosta spolku kol. Václav Macas, uvítav přítomné členy a z hostů pana ministerského radu K. Schrotze a tlumčív omluvení se a přání zdaru od p. ministra m. sl. Dra Josefa Kállaye, pp. presidentů notářských komor Dra Jaroslava Culika, Dra Josefa Tognera, Emanuela Touše, p. vicepresidenta notářské komory pražské Dra Jaroslava Ponce, p. ministerského rady Františka Mrštiny, pp. notářů Dra Karla Lepšíka a Dra Antonína Mokrého, kolegy Dra Rudolfa Pótfaye z Užhorodu a německých kolegů Dra Josefa Pontze a Dra Antonína Nowaka za »Verein deutscher Notariatsanwärter für die čsl. Republik«.

Po té odevzdal starosta spolku předsednictví této valné hromady podle zachovávaného obyčeje kolegovi z Moravy, I. místostarostovi spolku Karlu Konečnickému z Brna, kterýž zjisti, že schůze tato byla řádně svolána a že přítomno dle presenční listiny celkem 38 členů, udělil slovo starostovi spolku, aby přednesl sdělení předsednictva.

Kol. starosta V. Macas stručně nastínil činnost spolku v uplynulém období, zmínil se především o významné spolupráci spolku na tvoření osnovy nového notářského řádu, při čemž ocenil vřelými slovy nezištnou a neúmornou práci bývalého starosty Dra Františka Janatky, kterýž i po své resignaci loňského roku podané věnoval se se stejnou pilí spolkovým věcem, což bylo přítomnými přijato potleskem.

V záležitosti obsazení 6 nových míst notářských intervenoval starosta s jednatelem u ministerstva spravedlnosti a při této příležitosti projevil pan ministr spravedlnosti opět živý zájem i pochopení pro stav kandidátů. Proti přijímání do praxe příslušníků z jiných stavů bylo vždy zakročováno, bohužel došlo během tohoto období k několika přestupům, neboť nebylo v našich silách prosaditi příslušnou změnu zákona a tak stav náš odkázán jest v této věci jedně na stavovské uvědomění panů notářů a svépomoc. Vyhledky na rychlejší postup jsou malé, tím spíše, že místa notářská nelze rozmnožovati, jak by si mnozí snad přáli; v tomto směru spolek vždy měl na paměti neblahé účinky dalšího zřizování nových míst, jež by vedlo k nežádoucímu zproletarisování stavu.

Od čtení protokolu o minulé valné hromadě bylo na návrh kol. Dra Otakara Hanny upuštěno.

Z funkcionářů podal pak zprávu jednatelem jednatelem kol. Dr. Miroslav Haramule. V obsáhrné zprávě uvedl především povšechná data, týkající se složení výboru a jeho formální činnosti. S potěšením nutno referovati, že pravidelné schůzky, pořádané vždy prvou a třetí sobotu každého měsíce v kavárně Louvre v Praze, vykazovaly pravidelnou návštěvu a vynikaly živými debátami o věcech stavovských i z právní praxe. V záležitosti likvidace smutného případu rychmorského notáře, při níz střetly se zájmy kolegů pořadím nejstarších se zájmy a ctí celého stavu, usnesl se výbor vzhledem k výjimečnosti případu ztotožnit se pro tento případ s řešením, navrženým rozhodujícími činiteli, a upustiti pouze pro tento případ od trvání na zásadě nejdelsí praxe notářské, kterou spolek vždy zastává.